

De la Național am primit una lamentabilă din punct de vedere tehnic, din care n-am înțeles nimic, cea de la Mic conținea un spectacol care nu m-a convins. Pentru *O noapte furtunoasă* a trebuit să mă duc la Sibiu, că se juca numai acolo, în Festival. Tot la Sibiu, la teatrul local, voiam să văd *Vinerea verde* de D.R. Popescu în regia lui Ioan Ieremia, fie și în momentul unei repetiții generale, dar și de acolo am fost anunțat că nu se mai ține, deși îmi puneam mari speranțe în cuplul D.R. Popescu – Ioan Ieremia, care a produs spectacole-eveniment.

În fine, pentru că am vrut piesă veche în haină nouă am rămas doar cu *Viforul* (că *Noaptea furtunoasă* a fost între timp retrasă), iar din dramaturgia momentului cu *Levantul* de Cătălina Buzoianu după Cărtărescu (Theatrum Mundi), *Cine ajunge sus la fix* de Dumitru Solomon (Teatrul Național din Iași), *Proscrisa* după Saviana Stănescu (Teatrul Dramatic Galați), *Eu când vreau să fluier, fluier* (Teatrul Național din Târgu Mureș), și mă bucur că Naționalul timișorean va fi prezent prin mult elogiul spectacol al lui Ioan Ardeal Ieremia cu *Sexul femeii...* și îmi pun mari speranța în *Femeia în roșu*, dramatizare după romanul omonim cu trei autori – Adriana Babeți, Mircea Nedelciu și Mircea Mihăieș.

Acestea ar fi deci opțiunile mele și ale noastre. Mi se pare că dau o imagine semnificativă a prezenței dramaturgiei naționale pe scenă.

Ce-ar fi selecționat:

MIRCEA GHITULESCU

1) *Despre sexul femeii ca un câmp de luptă în războiul din Bosnia* de Matei Vișniec – Teatrul Național din Timișoara, regia: Ion Ardeal Ieremia.

2) *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale – Teatrul „Odeon” și SMART, regia: Mihai Măniuțiu.

3) *Generația de sacrificiu* de I. Valjean – Teatrul Național din București, regia: Dinu Cernescu.

4) *Te plătesc ca să mă iubești* de Dan Tărchilă – Teatrul „George Bacovia” din Bacău, regia: Constantin Dinischiotu.

5) *Viforul* de Barbu Ștefănescu Delavrancea – Teatrul „Nottara”, regia: Alexandru Darie.

6) *Cantonul de vânatoare* de George Genoiu – Teatrul „Radu Stanca” din Sibiu.

NATALIA STANCU

1) *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale – Teatrul „Odeon”/ SMART, regia: Mihai Măniuțiu.

2) *Levantul*, dramatizare de Cătălina Buzoianu după Mircea Cărtărescu – Theatrum Mundi/ Teatrul „L.S. Bulandra”, regia Cătălina Buzoianu.

3) *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale – Teatrul Național din Craiova, regia: Daniela Peleanu.

4) *Viforul* de Barbu Ștefănescu Delavrancea – Teatrul „Nottara”, regia: Alexandru Darie.

5) *D'ale carnavalului* de I.L. Caragiale – Teatrul „Gheorghe

Ciprian” din Buzău, regia: Puiu Șerban.

DOINA MODOLA

1) *Levantul*, dramatizare de Cătălina Buzoianu după Mircea Cărtărescu – Theatrum Mundi/ Teatrul „L.S. Bulandra”, regia Cătălina Buzoianu.

2) *Înviere* de Lucian Blaga – Compania „Liviu Rebreanu” din Târgu Mureș, regia: Anca Bradu.

3) *Viforul* de Barbu Ștefănescu Delavrancea – Teatrul „Nottara”, regia: Alexandru Darie.

4) *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale – Teatrul „Odeon”/ SMART, regia: Mihai Măniuțiu.

DOINA PAPP

1) *Levantul*, dramatizare de Cătălina Buzoianu după Mircea Cărtărescu – Theatrum Mundi/ Teatrul „L.S. Bulandra”, regia Cătălina Buzoianu.

2) *Despre sexul femeii ca un câmp de luptă în războiul din Bosnia* de Matei Vișniec – Teatrul Mic București, regia: Răzvan Ionescu.

3) *Viforul* de Barbu Ștefănescu Delavrancea – Teatrul „Nottara”, regia: Alexandru Darie.

4) *Matca* de Marin Sorescu – Teatrul Național din Craiova, regia: Daniela Peleanu.

5) *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale – Teatrul „Odeon”/ SMART, regia: Mihai Măniuțiu.

ILEANA BERLOGEA

- 1) *Generația de sacrificiu* de J. Valjean – Teatrul Național din București, regia: Dinu Cernescu.
- 2) *Levantul*, dramatizare de Cătălina Bozoianu după Mircea Cărtărescu – Theatrum Mundi/Teatrul „L.S. Bulandra”, regia Cătălina Buzoianu.
- 3) *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale – Teatrul „Odeon”/SMART, regia: Mihai Măniuțiu.
- 4) *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale – Teatrul Național din Craiova, regia: Daniela Peleanu.
- 5) *Regele și cadavrul* de Vlad Zografi – Teatrul Național din București, regia: Andreea Vulpe.

ȘTEFAN OPREA

- 1) *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale – Teatrul Național din Craiova
- 2) *Paracliserul* de Marin Sorescu – Teatrul Național din Craiova
- 3) *Tinerete fără bătrânețe* de Eduard Covali – Teatrul de Stat din Arad
- 4) *Cine ajunge sus la fix* de Dumitru Solomon – Teatrul Național din Iași
- 5) *Regele și cadavrul* de Vlad Zografi – Teatrul Național din București
- 6) *Dumnezeu binecuvântează America* de Petre Barbu – Theatrum Mundi
- 7) *Costumele* de Dan Puric – Teatrul „Nottara”
- 8) *Despre sexul femeii ca un câmp de luptă în războiul din Bosnia* de Matei Vișniec – Teatrul Național din Timișoara
- 9) *Înviere* de Lucian Blaga – Teatrul Național din Târgu Mureș

VICTOR PARHON***Pornind de la titlu***

Pe cinstite – adică potrivit valorilor estetice reale – n-aș putea include în programul Festivalului de la Timișoara decât două spectacole: *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale în regia lui Mihai Măniuțiu (producție a Teatrului „Odeon” și SMART) și *Viforul* de Barbu Ștefănescu Delavrancea în regia lui Alexandru Darie (producție a Teatrului „Nottara”). Cum însă primul spectacol, din motive independente de voința organizatorilor, se pare că nu va putea fi programat în Festivalul de la Timișoara (și nici la cel de la Arad), actorul Marcel Iureș fiind plecat în străinătate la vremea respectivă, ar rămâne de inclus un singur spectacol, *Viforul*. Or, cu o floare nu se face primăvară și nici un festival de teatru, fie el și al *dramaturgiei originale*. Un titlu de altfel nefericit, ce poate atrage tot felul de alte nefericiri, mai mici sau mai mari. Din moment ce nu avem un festival al *dramaturgiei străine* – și nici nu-i simțim nevoia! – de ce am avea unul al *dramaturgiei „originale”*? Numai ca să poată intra aici toate piesele românești, adaptările și dramatizările, la grămadă? Cum pentru piesele clasice, inclusiv cele românești, există un festival „specializat”, cel de *teatru clasic* de la Arad, cred că mai nimerit ar fi ca Festivalul de la

Timișoara să rămână al *dramaturgiei românești contemporane*, titlu ce ar fi vorbit de la sine despre rostul acestuia.

Nu mi se pare normal ca un festival să dureze în fiecare an 7 sau 8 zile, dacă n-ai spectacole bune decât pentru 2 sau 3 zile cel mult. De ce să aduci în festival orice prostioară? Numai pentru că-i românească și s-a găsit totuși cineva s-o joace? Ba, poate, și altcineva care s-o premieze? Cred că regimul de austeritate financiară în care trăim ar trebui să ne facă mai grijulii cu banul public, obligându-ne implicit să ne respectăm nu altceva decât propriile criterii de exigență și rigoare profesională.

Inovația selecției din acest an, care aduce la rampă *O scrisoare pierdută* de I.L. Caragiale în interpretarea Teatrului „Katona Jozsef” din Budapesta și *Regele moare* de Eugen Ionesco în interpretarea Teatrului Național din Sarajevo, ține de domeniul paranormalului, al fenomenelor tip eclipsă totală de soare. Altfel, ce să demonstrăm? Cât de mult e jucată *dramaturgia românească* în străinătate?

Imaginați-vă nu neapărat la Londra, ci să zicem la Glasgow, un festival al *dramaturgiei „originale”*!

N-ar trebui să aducă englezii în festival, măcar ca pe o ciudățenie, *Lear-ul* de la „Bulandra”? De ce să nu se mândrească și ei, săracii, că Shakespeare *al lor* e de nerecunoscut pe malul Dâmboviței?